Bydgoszcz, dnia 29 grudnia 2020 r.

**KUJAWSKO-POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR INSPEKCJI HANDLOWEJ W BYDGOSZCZY**

PHU.8361.4.34.2020

**DECYZJA nr PHU -41/2020**
**o karze pieniężnej**

Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.), w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy **wymierza przedsiębiorcom:** Katarzynie Szymkiewicz oraz Tomaszowi Szymkiewiczowi, prowadzącym działalność gospodarczą przy ul. Obwodowej 10 we Włocławku (87-800) pod nazwą: Skład Opałowy, działającym w ramach spółki cywilnej i w związku z tym odpowiedzialnym solidarnie za jej zapłacenie, karę pieniężną w wysokości **10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych)**, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

**Uzasadnienie**

W toku kontroli przeprowadzonej 26 listopada 2020 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Wojewódzkim Inspektorem,* w składzie opału we Włocławku, przy ul. Obwodowej 10, należącym do przedsiębiorców: Katarzyny Szymkiewicz oraz Tomasza Szymkiewicza, prowadzących działalność gospodarczą pod ww. adresem i nazwą: Skład Opałowy, działających w ramach spółki cywilnej, zwanych dalej *stroną, kontrolowanymi przedsiębiorcami* albo *wspólnikami spółki cywilnej*, stwierdzono, że w kontrolowanej placówce prowadzona jest sprzedaż paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, w tym węgla kamiennego Orzech (luz).

W toku kontroli pobrano do badań jakościowych próbkę podstawową i próbkę kontrolną węgla kamiennego Orzech (luz), zgodnie z protokołem pobrania próbek paliw stałych. Pobranie i zabezpieczenie próbek nastąpiło zgodnie z metodyką opracowaną na podstawie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891).

Jednocześnie pozyskano od strony kopię dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, zwanego dalej *świadectwem jakości,* dla ostatniej sprzedaży węgla kamiennego Orzech (luz), z partii z której pobrano próbki do badań i po oznaczeniu tego świadectwa w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy, u którego pobrano próbkę, przekazano wraz z próbkami pracownikom laboratorium SGS Polska sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie (01-248) przy ul. Jana Kazimierza 3, zwanego dalej *laboratorium*.

Powyższe czynności zostały udokumentowane protokołem kontroli (o nr PHU.8361.4.34.2020), który został odczytany w kontrolowanej jednostce w dniu 26 listopada 2020 r. a następnie podpisany przez oboje wspólników spółki cywilnej. Przedsiębiorcy nie wnieśli uwag do ww. protokołu.

Przeprowadzone w laboratorium badania próbki, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2006073/322-032 z 01 grudnia 2020 r. wykazały niespełnienie wymagań rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej *rozporządzeniem*, oraz niezgodność z deklaracją zawartą w

przekazanym świadectwie jakości ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 14,4% (odchylenie ≤10,0+0,2), zamiast zgodnie ze świadectwem jakości oraz ww. rozporządzeniem maks. 10,00 %

W związku z tym, że przeprowadzone badania próbki paliwa stałego wykazały niespełnienie wymagań wskazanych w świadectwie jakości oraz w ww. rozporządzeniu, badanie próbki kontrolnej przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania.

Badanie próbki kontrolnej, udokumentowane w protokole z badań nr 20/2006073/322-032 /K z 01 grudnia 2020 r. potwierdziło niespełnienie wymagań rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz niezgodność z deklaracją zawartą w przekazanym świadectwie jakości, ze względu na zawyżoną zawartość nadziarna, która wynosiła 18,7% (odchylenie ≤10+0,2), zamiast zgodnie ze świadectwem jakości oraz ww. rozporządzeniem maks. 10,00 % .

Stronę zapoznano z wynikami badań próbki oraz próbki kontrolnej, przekazując je w piśmie datowanym na 08 grudnia 2020 r., doręczonym 10 grudnia 2020 r.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy Wojewódzki Inspektor uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wskazana wartość jednego z parametrów paliwa stałego jest niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, pismem z 08 grudnia 2020 r., doręczonym 10 grudnia 2020 r. Wojewódzki Inspektor zawiadomił stronę o wszczęciu powyższego postępowania. Jednocześnie poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.), zwanej dalej *Kpa*, stronie biorącej udział w postępowaniu przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Na realizację tego uprawnienia Wojewódzki Inspektor wyznaczył stronie 10 - dniowy termin, liczony od dnia doręczenia pisma o wszczęciu postępowania. Ponadto strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Strona w piśmie przesłanym drogą elektroniczną 17 grudnia 2020 r. przekazała żądane przez organ informacje. Ponadto skorzystała z przysługującego jej prawa do czynnego uczestnictwa w postępowaniu. W piśmie datowanym na 18 grudnia 2020 r., doręczonym 21 grudnia 2020 r. strona podniosła, iż jedyną zakwestionowaną, niemieszczącą się w parametrach węgla kamiennego orzech wartością, jest parametr nadziarna. W ocenie strony: „przekroczenie w parametrze nadziarna oznacza, że węgiel (…) posiada lepsze parametry niż zadeklarowane i przewidziane w (…) Rozporządzeniu". Kontrolowani przedsiębiorcy uznali za warte podkreślenia, iż „częściowo w węglu kamiennym Orzech znalazły się frakcje właściwe dla droższych i lepszych sortymentów węgla", jednocześnie „z tego tytułu konsumenci nie płacili więcej oraz nie byli w żaden sposób pokrzywdzeni. Otrzymywali lepszy towar w tej samej cenie co węgiel kamienny w sortymencie Orzech." Strona powołała się również na stanowisko Ministerstwa Energii wyrażone w piśmie DGA.I.4212.22.2019 IK:407419 z 31 października 2019 r., zgodnie z którym (według oświadczenia strony): „w przypadku, gdy wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, lecz niezgodność ta wskazuje, że jest to paliwo o jakości wyższej niż deklarowana, przedsiębiorca nie narusza przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw."

**Wojewódzki Inspektor ustalił i stwierdził:**

Bezspornym, w ocenie Wojewódzkiego Inspektora, jest fakt ujawnienia w toku czynności kontrolnych nieprawidłowości polegających na rozbieżności pomiędzy deklarowaną a faktyczną jakością paliwa stałego.

W myśl art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania, minister właściwy do spraw energii określił, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b (*tj. węgla kamiennego, brykietów lub pelet zawierających, co najmniej 85% węgla kamiennego, produktów w postaci stałej otrzymywanych w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania*), z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 (*regulacja określa zasady kontrolowania jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, jeżeli paliwa te przeznaczone są do użycia w gospodarstwach domowych, instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW*), oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Należy dodać, że zgodnie z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do stosowania w gospodarstwach domowych ma obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych i przekazywania każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa, tak aby każdy konsument miał wiedzę, jakie paliwo stałe kupuje. Ponadto świadectwo jakości paliw stałych powinno zawierać informacje wymienione w art. 6d ww. ustawy oraz być zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

Nawiązując do powyższego, zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, potwierdzonym badaniami laboratoryjnymi, podlega karze pieniężnej.

Karę tą, zgodnie z art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania wymierza Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w granicach określonych w art. 35c ust. 5 ww. ustawy, tj. od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł lub od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia twierdzenie, iż działanie strony wypełniło znamiona czynu, o którym mowa w 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania. W związku z tym Wojewódzki Inspektor stwierdził, że strona popełniła delikt administracyjny polegający na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wielkość jednego z parametrów jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Należy zauważyć, że katalog wymienionych wyżej przesłanek wymiaru kary jest zamknięty i nie obejmuje np. winy strony lub szkodliwości czynu. Ustawa o systemie monitorowania nie zawiera również regulacji odnoszących się do odstąpienia od jej wymierzenia, należy zatem mieć na uwadze unormowania zawarte w Kpa, a w szczególności art. 189f zawierający katalog przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Wojewódzki Inspektor rozważył jednak argumenty strony przedstawione w piśmie z 18 grudnia 2020 r., (data doręczenia: 21 grudnia 2020 r.), i stwierdził, że materiał zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek wskazujących na konieczność zastosowania art. 189f Kpa. Materiał ten w pełni zaś potwierdził fakt naruszenia przepisów przez stronę. Strona nie przedłożyła w toku postępowania administracyjnego żadnych dowodów na istnienie okoliczności przemawiających za odstąpieniem od nałożenia na nią kary pieniężnej.

Organ kierując się dyspozycją zawartą w art. 77 Kpa, w sposób wyczerpujący rozpatrzył cały zebrany materiał dowodowy. Wyjaśnić należy, że dokumenty wchodzące w jego skład, tj. protokół kontroli (o sygn. PHU.8361.4.34.2020) oraz protokoły z badań próbek paliwa stałego, które zostały właściwie doręczone stronie przy piśmie z 08 grudnia 2020 r., należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa., które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., sygn. II GSK 140/15).

Mając na uwadze powyższe, wyjaśnić należy, że obowiązkiem organu kontroli było zebranie wszelkich dostępnych dowodów mających na celu ukazanie rzetelnego stanu faktycznego w sprawie. Nie oznacza to, że tylko na organie spoczywał ciężar poszukiwania owych dowodów. Ciężar ten obarczał również stronę, która w swym dobrze rozumianym interesie, powinna wykazywać dbałość o dostarczenie środków dowodowych. W przedmiotowej sprawie strona nie zanegowała ustaleń kontroli ani rezultatu badań laboratoryjnych, próbowała jedynie polemizować z ustaleniami dokonanymi przez Wojewódzkiego Inspektora.

Wyjaśnić należy, że to na przedsiębiorcy ciążył obowiązek sprzedaży węgla odpowiadającego przyjętym wymogom. To przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i w dniu kontroli oferował konsumentom węgiel odbiegający od wymagań jakościowych przewidzianych dla tego asortymentu paliwa.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora bezsporne jest że wielkość jednego z parametrów umieszczonych w świadectwie jakości (zawartość nadziarna) nie odpowiadała stanowi faktycznemu, co jest istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. W konsekwencji przedsiębiorca naruszył podstawowy akt prawny, ustanowiony w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie.

Należy nadmienić, że nakładanie kar pieniężnych nie jest celem samym w sobie, lecz ma dyscyplinować przedsiębiorców. Kary pieniężne za naruszenia powstałe na gruncie ustawy o systemie monitorowania nie mają charakteru uznaniowego, nakładane są w przypadku stwierdzenia naruszenia w ściśle określonych przedziałach. Nie wyklucza to jednak zastosowania art. 189f Kpa, o ile spełnione zostają przesłanki wynikające z tej normy. Nie można jednak przyjąć, że nie doszło do naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania czy też waga naruszenia była w niniejszej sprawie znikoma, co uzasadniałoby odstąpienie od nałożenia na stronę kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu na podstawie art. 189f §1 pkt 1 Kpa. Z okoliczności faktycznych wynika bowiem, że strona nie wywiązała się z obowiązku wynikającego z zapisów ustawy o systemie monitorowania, co zostało powyżej wyjaśnione. Norma wynikająca z tego przepisu nakłada na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe jednoznaczny obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego mają być zgodne ze stanem faktycznym i odpowiadać wartościom dedykowanym dla tego paliwa, określonym w odpowiednim rozporządzeniu. Wobec tego sam fakt niewywiązania się z tego obowiązku podlega administracyjnej karze pieniężnej. Strona prowadząc działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych jest, jako profesjonalista, zobowiązana do znajomości przepisów prawa regulujących tą działalność. W świetle tego obowiązku, związanego z zawodowym wykonywaniem działalności w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych, nie można uznać, że działanie sprzeczne z regulacją prawną wynikającą z ustawy o systemie monitorowania, nie jest naruszeniem prawa lub jest uchybieniem o znikomej wadze.

Zasadnym jest także wskazanie, że niedopatrzenie przedsiębiorcy (w tym przypadku w zakresie wskazania niewłaściwej wartości jednego z parametrów paliwa stałego, nieodpowiadającego zapisom rozporządzenia i wystawionego świadectwa) nie może stanowić przesłanki prowadzącej do odstąpienia od wymierzenia przez organ kary pieniężnej. Rzetelne wskazanie parametrów oferowanego węgla ma na celu zapewnienie swobody wyboru konsumentom. Każde zaniechanie w tym zakresie kwalifikować należy jako zachowanie bezprawne, godzące w interesy nabywców. Konsument decydując się na zakup określonego w świadectwie jakości węgla, w tym przypadku węgla kamiennego Orzech (luz), miał prawo oczekiwać, że otrzyma produkt o odpowiednich parametrach jakościowych dedykowanych dla wybranego paliwa stałego. Wymaga przy tym podkreślenia, że informacje objęte naruszonym przez przedsiębiorcę przepisem nie mogą być uznane za nieistotne, obojętne dla konsumenta, na co wskazuje chociażby to, iż obowiązek ich właściwego wskazania ma charakter ustawowy i obligatoryjny. Od przedsiębiorcy wymaga się, aby przy wykonywaniu działalności gospodarczej zachowywał należytą staranność, tj. taką, jakiej należy oczekiwać od profesjonalnego uczestnika obrotu. Owa staranność i rzetelność obejmuje przede wszystkim postępowanie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa, w tym wypełnianie nałożonych przez nie obowiązków, jak również uczciwość, lojalność kontraktową wobec kontrahenta, a zwłaszcza kontrahenta posiadającego status konsumenta.

Ustawodawca budując w stosunkach gospodarczych wzorzec należytej staranności nakazuje uwzględnić wyższe wymagania względem przedsiębiorcy, z uwagi na zawodowy charakter prowadzonej przez niego działalności. Uzasadnieniem dla takiego wzorca jest okoliczność, że działalność przedsiębiorcy, mająca charakter gospodarczy lub zawodowy, prowadzona jest w sposób ciągły, zorganizowany i powinna być oparta na szczególnych umiejętnościach i wiedzy. W przypadku profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące konkretne świadczenia. Chodzi więc o jego większą zapobiegliwość, rzetelność i dokładność w podejmowanych działaniach. Wzorzec starannego przedsiębiorcy działającego w profesjonalnym obrocie handlowym musi zatem także uwzględniać szczególną zdolność przewidywania skutków podejmowanych czynności oraz duże wymagania w zakresie jego wiedzy, w tym o obowiązujących przepisach.

Zgodnie z literalnym brzmieniem art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania, niezgodność faktyczna parametrów jakościowych paliwa stałego z wartościami podanymi w świadectwie jakości wypełnia przesłankę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Konsumenci byli wprowadzani w błąd, bowiem wielkość jednego z parametrów paliwa stałego nie odpowiadała tej zadeklarowanej w świadectwie jakości, a więc samo świadectwo zostało (w tym zakresie) wydane w sprzeczności ze stanem faktycznym. Konsument decydując się na zakup określonego w świadectwie jakości węgla miał prawo oczekiwać, że otrzyma produkt o odpowiednich parametrach jakościowych dedykowanych dla wybranego paliwa stałego. Każde zaniechanie w tym zakresie kwalifikować należy jako zachowanie bezprawne, godzące w interesy nabywców.

Ustawodawca wprowadzając regulacje dotyczące paliw stałych miał na uwadze uporządkowanie rynku i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających odpowiednie wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych dla sektora komunalno-bytowego. W tym celu ujednolicono system informowania klientów o jakości paliwa stałego, wprowadzając zarówno obowiązek wystawiania świadectw jakości, jak i wzór takiego świadectwa.[1]

Wprowadzone regulacje dotyczące posługiwania się w obrocie świadectwami jakości, mają za zadanie umożliwić kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat oferowanego

[1] rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

produktu, jak również porównanie jego parametrów jakościowych z parametrami innych paliw stałych.

W ocenie Wojewódzkiego Inspektora, strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność w zakresie handlu paliwami stałymi, nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa.

Wymierzając karę Wojewódzki Inspektor miał na uwadze podaną przez stronę **wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli,** uwzględnił też przesłankę **dotychczasowej działalności** strony, stwierdzając że nie stanowi ona okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwsze stwierdzone przez Wojewódzkiego Inspektora naruszenie przez stronę przepisów ustawy o systemie monitorowania.

Wojewódzki Inspektor uznał, iż kara w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełnia swój skutek prewencyjny, mimo że wymierzono ją w najniższej, dopuszczalnej prawem wysokości.

W związku z powyższym Wojewódzki Inspektor orzekł jak w sentencji.

**Pouczenie:**

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10, 85-020 Bydgoszcz.
2. Na podstawie art. 35e ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 ze zm.) karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz **25 1010 1078 0072 6922 3100 0000**.
3. Zgodnie z art. 47 § 1 w zw. z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 ze zm.) karę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której naliczane są odsetki za zwłokę.
4. Solidarna odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki cywilnej oznacza, że spełnienie świadczenia przez któregokolwiek z nich zwalnia pozostałych w tym zakresie.

Kujawsko-Pomorski
Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
Tomasz Sypniewski

**Otrzymują:**

1. Katarzyna Szymkiewicz
   Skład Opałowy
   ul. Obwodowa 10
   87-800 Włocławek
   NIP: 8881598578
   REGON: 340671001
2. Tomasz Szymkiewicz
   Skład Opałowy
   ul. Obwodowa 10
   87-800 Włocławek
   NIP: 8881598489
   REGON: 366217753
   NIP spółki cywilnej: 8882242501
   REGON spółki cywilnej: 910330380
3. a/a.